

Articles fotogràfics

M. SERRADELL

Unic exclusiu de

Kodak, Agfa, Zeis

Treballs de Laboratori

4 - Plaça República - 4

LA CIVTAT D'OLOT

SETMANARI D'INFORMACIÓ CATALANISTA · REPUBLICÀ

ANY I - NÚM. 19

OLOT, 1 D'OCTUBRE DE 1932

Filesofant

Sembla mentida que no es
casi més jovent...

Amb uns mobles tan formos
sos i econòmics com venen a

LES TRES PORTES!!

PREU 15 CENTIMS

El Problema Cultural

Ara que Catalunya haurà d'estructurar la seva vida autònoma, caldrà que tots els partits que aspirin a governar-la estableixin una jerarquia de problemes a resoldre i, com a conseqüència, una atenció proporcionada a la importància relativa dels problemes referits.

I ens sembla evident que el problema de més alta envergadura—no diem el més urgent—i el que més profundament pot influir amb la seva solució en la vida de Catalunya, com en la de qualsevol poble, és el cultural. En realitat, la resolució de totes les altres qüestions que en la vida política moderna poden presentar-se no té més valor que el de preparació per al lliure desenvolupament de l'esperit dels pobles i dels individus que en són l'ànima, i la cultura és precisament la que dona satisfacció a aquesta necessitat en allò que té d'humana i, per tant, de relacionada amb l'activitat política.

Es veritat que l'impuls estatal no pot tenir altra finalitat en el món de la cultura que la de servir d'instrument a la lliure activitat dels intel·lectuals i els artistes, i veiem així que la suprema finalitat política, la protecció a la cultura, no és més que un mitjà d'una finalitat més alta, la realització de la bellesa i l'assoliment de la veritat, però es tracta d'un instrument essencial i insubstituïble; n'hi ha prou amb seguir la història de la cultura nostra per adonar-se que la raó principal del seu caràcter defectuós és la manca d'una protecció estatal. L'Estat, expressió suprema de la força i del poder material, no té raó d'ésser si no s'imposa com a deure primordial el servei de l'Esperit.

No hem de voler, doncs, que Catalunya autònoma manqui a aquest deure capital. Si volem fer reviuir el nostre idioma i la nostra personalitat nacional, si volem instaurar un règim liberal i democràtic, si volem el benestar material dels nostres compatriotes i l'acompliment de la justícia social, hem de pensar que tots aquests ideals únicament cobren tot llur sentit i obtenen llur ferma estabilitat posant per damunt d'ells, com a aspiració la més alta de la nostra política, la realització de la cultura. Un poble molt lliure, molt benestant i molt ordenat no és possible sense cultura, i àdhuc si ho fos no valdria la pena d'envejar-lo; li mancaria allò que fa la vida amable i que li dona valor, la veritat i la beutat.

I per aconseguir això, hem de lluitar a Catalunya contra un enemic temible, que és la minimització de la cultura. Si creiem que la cultura és l'ensenyament primari perfeccionat fins a l'ideal, la tecnologia, el periodisme, la vulgarització científica i literària, i totes les altres manifestacions culturals inferiors, Catalunya no avançarà mai i tindrà aviat el càstig de tots els pobles que fugen de llur única deu humana de vida, l'alta cultura, que és la mort de llur mateixa prosperitat material.

Cal que tots els partits catalans compreguin llur obligació primordial d'atendre la cultura i que sàpiguen recordar-se que aquesta té una sola expressió autèntica, que és la cultura creadora. Es essencial, com volia Joan Alcover, que tots els ciutadans beguin llur *copeta d'ideal*, que tots participin en la mesura de llur capacitat dels gaudis inefables de la ciència i de l'art, que la cultura, en fi, sigui humanitzada, democratitzada, però això no serà mai assolit, ni tindrà cap valor, si no procurem amb totes les nostres forces que floreixin els savis tancats de gabinet i de laboratori, els artistes reclosos en la torre d'ivori de l'ideal, els homes superiors, en fi, que viuen isolats perquè la societat sigui possible, que en llur solitud es troben més acompanyats que nosaltres en mig del tràngol quotidià, perquè saben fer brollar tot un món espiritual més real que el nostre i del qual nosaltres vivim gràcies a llur generositat.

La més humil activitat humana, si un savi ens l'ha definida o un artista ens n'ha revelat la bellesa, cobra un sentit espiritual que la sublima i ens la fa agradable. Nosaltres no sabem sovint a què devem innombrables joies de la vida; les devem a la tasca pacient de generacions d'homes de cervell i de cor que han viscut lluny del traït del món i ens han fet possible una vida racional. Hem de pensar sempre que la nostra prosperitat la devem, per damunt de polítics i generals, de diplomàtics i de tècnics, als intel·lectuals i als artistes, i que si saludem amb respecte els nostres conductors de multituds i els nostres governants, amb més raó hauríem d'honorar aquells homes d'esperit que passen obscurament prop de nosaltres i que no gaudiren mai d'una popularitat. Ells són els pares de la societat; a ells té l'Estat el deure primordial de servir en llur tasca suprema, sense la qual tots els pobles civilitzats regularien irremissiblement a la vida rudimentària del clan primitiu.

JOAN DE GARGANTA

Polítiques

A qui devem l'Estatut?

Es curiós d'observar les diverses posicions que els homes i partits polítics han adoptat en concedir-se la nostra autonomia, davant el mèrit que puguin haver contret per llur treball més o menys intensiu i eficaç per l'obtenció del nostre plet. Veiem, per exemple, homes que fins el 14 d'abril no havien sentit ni un borboll de catalanisme i que res els feia de tributar tots els honors a l'«Himno de Riego» i escoltar amb marcada indiferència el cant patriòtic d'«Els Segadors», donar ara patents de catalanitat i exterioritzar un pregon menyspreu per tot allò que no es senti identificat a la seva manera de procedir.

Veiem també per un altre costat determinats elements i partits que la sort no els ha estat propícia per posar-los a primera fila en els moments de discutir-se i lliurar-se l'Estatut, i un verinós despit els mena a deixar entreveure, encara que involuntàriament, llur ànima agriada pel desencís d'una derrota i es lliuren apassionadament a una política baixa per tal de detractar fins i tot obres constructives que es facin sense el seu concurs.

Es natural, doncs, que creient-se posseir tots el do de la veritat i convençuts de la superioritat dels seus procediments, en concedir-nos l'Estat Espanyol un Estatut, es plantegi el problema de determinar a quin partit polític el devem. Sembla que el més natural fóra declarar amb tota sinceritat que el devem a tots els catalans, o bé, d'una manera més estricta, a tots els catalanistes.

Però cada partit fa gala en aquests moments dels seus mèrits exclusius i, francament, hom queda amb certa perplexitat. Han esdevingut ja frases estereotipades allò de «els nostres homes», «els homes de l'esquerra», «els nostres il·lustres amics», que pronuncien amb ènfasi els respectius afiliats, per tal de definir una casta d'intel·ligències privilegiades que, naturalment, pel dir de cada u, els propis sempre són els millors. I així ens trobem que tots volen ventar-se que l'existència de l'Estatut es deu a ells, sense tenir la generositat de confessar que els del davant també hi han ajudat.

Dins la nostra ciutat observem també aquest fenomen, i és fàcil comprovar-ho llegint únicament un paràgraf d'un article que publicava un confrare local la setmana passada:

«Les circumstàncies han portat que aquest esdeveniment vingués en

època que la representació del nostre poble en el parlament espanyol estigués a mans d'homes d'esquerra (la major part d'ells novells en matèries polítiques), però això no vol pas dir que devem a ells la llibertat de Catalunya.

La reconeixença de la nostra personalitat ha vingut pel treball portat a cap, trenta anys ençà...»

Es a dir: que l'articulista concedeix únicament als homes de la Lliga Regionalista l'obtenció de l'Estatut, amb la negació absoluta de la capacitat dels homes d'esquerra i negant-los-hi. És clar, l'eficàcia de la seva actuació. Tampoc deu concedir cap mèrit als homes d'Acció Catalana per la seva enorme tasca catalanitzadora en temps de les passades dictadures, des de les planes de «La Publicitat».

I d'una manera lamentable s'oblida que gràcies a Acció Catalana primer i a l'Esquerra amb Macià després, el catalanisme no quedà tancat dins la cleda de la Lliga Regionalista, des d'on era del tot impossible traspuar fins arribar a les masses, com ha succeït gràcies a l'existència dels partits esmentats. I s'ha oblidat també, lamentablement, que allà al Parlament espanyol eren homes d'esquerra els que parlaven, així com d'esquerra eren també els que escoltaven.

I anem a posar ara un cas que a l'articulista al·ludit li demostrarà clarament que l'autonomia no ha vingut sols per obra i gràcia del procel·litisme que durant trenta anys hagi pogut fer la Lliga Regionalista, sinó que entre altres coses fou necessària l'existència d'un home, que no militava pas a les files de la Lliga, precisament.

Si Macià no hagués proclamat la República Catalana el dia 14 d'Abril, que posava Catalunya en un pla d'igualtat per poder parlamentar lliurement amb Madrid, la Generalitat hauria estat reconeguda i l'Estatut hauria fet el mateix camí? Puix ens sembla que estaria mancat de visió política el que negués l'eficàcia d'aquella proclamació, que certament no hauria pas portat mai a cap per raó de la seva doctrina la Lliga Regionalista ni Francesc Cambó, més atent en aquells moments amb la volèntat de mantells reials que amb la llibertat de Catalunya.

No fóra millor per a tots que aixemplantem ben bé el cor i ens sentíssim amarats d'una generositat que ens fes sentir agraïment per tots els catalans que de cor volien l'Estatut, ja que tots hi han contribuït?

Visió retrospectiva Revista de Premsa

Una editorial de l'any 1859

Reprenem altra vegada la publicació d'aquesta secció retrospectiva, amb una editorial que a «La Aurora Olotense» publicà el senyor Teodor de Mena, per cert ben interessant.

La reproduïm en la seva totalitat perquè el lector pugui fer-se càrrec del to filosòfic que s'emprava allà l'any 1859, i del pessimisme aclaparador que s'hi respira.

El Hombre

Si existe un ser que haya llamado en todos tiempos la atención de los sábios filósofos seguramente le hallaremos en el hombre.

El hombre físico es el único á quien la naturaleza negó un vestido propio. Todos los demás de la creación, se hallan dotados de una capa que mitigue el rigor de las estaciones. La naturaleza, siempre pródiga, esparciólos por las diferentes regiones del globo. El tigre, el leon y la pantera, ansian un sol abrasador. Africa abunda de ellos. El oso, la marta y el castor, aman el excesivo frio. Los hallareis en el polo. El hombre nace do quier alumbrado el sol; pero nace nudo, fragili et infirmo.—Su vida es un peligro continuado.

No obstante, la mano omnipotente del Creador, le concedió dones que negó a todos los demás seres. La inteligencia, el raciocinio y el don de la palabra.

Sin ningún recurso para vencer, hubiérase visto supeditado por la naturaleza entera; pero Dios al darle su imagen, creó en él un monarca, no un esclavo.

La inteligencia, ese fecundo mantantial, le hizo comprender bien presto, que necesitaba coaligarse con sus semejantes para oponer justa resistencia al furor de los animales — Hé aquí el origen de la sociedad.

La sociedad nació en la familia; las familias formaron las tribus; las tribus formaron mas tarde los poderosos imperios.

¡La sociedad! farsa, irrisión, mentira.—Si la sociedad es la que enlaza, la que amalgama, la que aduna, ¿cómo corroe vilmente el humano corazón? —El hombre busca la verdad: la mentira es el primer objeto que divisa; desea lo cierto: la farsa es lo único que dó quiera vé: ansia la virtud: la irrisión tan solo encuentra en su paso.

¡Sociedad!—Arbol sin sávia, flor de aparente hermosura, esqueleto ornado de vistosas galas.—Qué le concedas al hombre?—martirio, desesperación, amargura

Triste es ciertamente este cuadro patente de la sociedad; no obstante sus colores son tan vívidos como los rayos del sol.

Las pasiones, que la sociedad ha dado en llamar nobles ¿donde existen? en imaginaciones arrebatadas por una férvida fantasía.

¿Qué es el amor? Una palabra sonora con que la sociedad ha disfrazado una pasión desenfrenada. No obstante, el amor del hombre encierra siempre un fondo indeseable de materia-

lismo: siempre hallaremos en la muger el amor espiritual.

¿Qué es la amistad?—Un fantasma que al despojarse de su blanca túnica, deja lacerado el corazón.

¿Qué es la gloria?—Un dulce ensueño con que el hombre se goza en encubrir su ambición, por que su horror a la muerte es tal, que anhela sobrevivir aun entre las generaciones futuras, por los recuerdos que dejar pudiera.

Todo en la sociedad encierra un fondo desgarrador, desde el punto en que abandonando el mundo ideal descendamos, cual nuevos Icaros, á la sima patente de la realidad.

El hombre nace á la vida; el llanto es su voz primera: las lágrimas arrasan sus mejillas, sin comprender aun lo que son lágrimas.

Llega el hombre á la edad de la pubertad: un bello panorama aparece á su vista: un mundo de ilusiones jira en torno de él: un porvenir halagüeño bulle en su mente.

Todas las pasiones le dominan; pero debe sofocarlas porque la sociedad, le aparta de su seno, si no tiene suficiente fuerza para vencerlas.— Todo lo apetece, todo lo ansia: su vuelo se dirige á los cielos. El mundo material no es bastante á su ambición. Tiende sus anchas alas por el inmenso azul: cual águila altanera, contempla el mundo á sus pies, como un punto lanzado á los espacios.

Un ángel ofendido de tamaña altivez, le domina, le vence, le humilla.

¡Bella edad de los ensueños! El hombre respira dulce aroma, una nivea sombra se aparece en su delirio, un ángel bello le sigue tenaz.

¿Quienes esese fantasma? Una muger. Huyen las ilusiones, desaparecen los ensueños, mueren los encantos.

La aterida vejez avanza con precipitado paso: las arrugas cubren su frente: su cuerpo se dobla; ornan su cabeza venerables canas.

El corazón del hombre, franco, amante, liberal durante la juventud, se torna envidioso, avariento, egoísta,

¡Oh condicion humana! Qué queda de lo que fué? Una sombra.

¿Qué puede esperar el hombre tras una vida de amargo desengaño!—¿La muerte?—No.

La muerte le infunde terror: él ansiaria retrogradar ayer, como si anhelase borrar el rastro que en su alma dejó: él envidia la agitacion de lo pasado, pero ama la tranquilidad de lo presente; él busca la verdadera senda de lo presente, en cambio de su futuro porvenir.

Vanos son sus esfuerzos. — La muerte ya le tiende sus descarnados brazos.— Una tumba le espera.

Recuerdos de lo pasado, ensueños de lo presente, terror de lo porvenir. Todo termina: todo muere: todo fenece.

TEODORO DE MENA

Projectes - Decoració - Publicitat

JOSEP PUJOL

Primer de Maig, 11 - S. Pere Màrtir, 10

A continuació publicuem un article aparegut a les planes de «La Publicitat», que no deixa pas en gaire bon lloc el grau de cultura de la nostra ciutat. No podem menys que deplorar la malura inguarible que fatalment serà companya inseparable del nostre poble durant molt temps.

Toros a Cervera!

No fa gaires dies, a Manresa, inauguraren una «plaza». Es la segona o tercera vegada que els nyèbits més o menys «bien» d'aquella ciutat tenen ocasió de demostrar que són capaços de pertorbar la nacionalització integral del Bages tot oposant-hi una grotesca flamenquització dels costums. Recordem, de molt jovenets, l'aspecte de la gran ciutat fabril una tarda de «corrida». Alguns nois de casa bona, inútils per a cap causa noble, cobrien llur testa amb un cordobés i passejaven llur inèpcia pel Passeig de Pere III tot intentant cavalcar un cavall estantís al qual no revifaven ni els pirops que llurs genets llançaven a quatre burgesetes prou descastades per a creure que una pinta de dos pans i una mantellina monumental les elevava de rang social, ni els manyocs de garrofes que, lligats amb la bandera espanyola, els mostraven des de la terrassa de «la gavía» els futurs socis del P. U. P.

Suposem que, tot i que—per amagar llur traïció a la causa del catalanisme (que és, cal recordar-ho, una ètica)—els tauròmacs manresans han redactat, segons ens diuen, els programes de les «corridas» en català, el «flamenquisme» manresà d'avui és tan atrotinat com el d'antany i que els seus propulsors més característics pertanyen als antics amics del Rei i, àdhuc, del R...

Teniem, dies passats, el propòsit de remarcar la «coincidència» de l'aprovació de l'Estatut amb aquesta inoportuna represa dels «toros» en una ciutat on tan poc escauen com Manresa. Ens van dir, però, que el negoci aniria prou malament per a l'empresari—amb l'alegria de tots els patriotes, que ho celebraran joiosament—i que, fet i fet, haurien de plegar toros, toreros i els descastats que els aguanten.

Acaben, però, de donar-nos una nova que agreuja l'anterior: a Cervera, la històrica ciutat segarrenca, anuncien també unes «corridas de toros» per a aquests dies. A Cervera els «toros» no són cap costum establert d'anys ha com a Cardona, Vic, Ripoll, Olot o Figueres. A Cervera els «toros» hi són d'importació recentíssima, i el

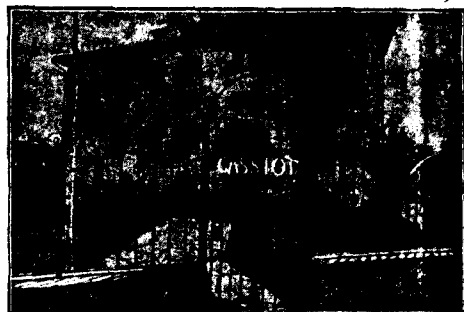
propòsit de celebrar-hi «corrida» COINCIDEIX amb l'aprovació de l'Estatut... A Cervera hi ha ciutadans d'una gran executòria republicana, vells republicans històrics, pi-i-margallistes antany, salmeronistes en 1903 i macianistes avui que se'ns han acostat per a mostrar llur disconfort amb el propòsit d'alguns incauts acabdillats per algun patxec i algun botifler de renovar precisament ara, a l'hora de la recatalanització de Catalunya, un intent fracassat: acostumar la bona gent ne la Segarra, austers i catalaníssims, al flamenquisme tauròmac i corruptor. En protesten com a republicans federals i ens ensenyen uns textos de Pi i Margall nobles i actuals... A Cervera hi ha també una joventut ardentment catalana i republicana que considera que la celebració a aquella bella ciutat d'una «corrida de toros» és una ofensa a la moral patriòtica del país que tant s'ha esforçat per a reivindicar la seva fidelitat a la causa de la Pàtria posada en entredit històric. Un grup de joves cerverins ens diuen en visitar-nos: «A l'estigma de la Universitat borbònica en aquests moments decisius hi ha qui vol afegir-hi el de les «corridas» flamenques. No passaran...»

Na passaran! No: A Cervera no s'han de celebrar «corridas» perquè precisament ha arribat l'hora de desflamenquitzar Catalunya i d'adaptar-la a l'ideal que en llur cor i en llur voluntat s'han forjat els patriotes de tota la vida. Una manera de desflamenquitzar-la és evitar, per l'educació moral de les noves generacions, tot intent de refflamenquització.

No s'han de celebrar «toros» a Cervera ni a Manresa. La gent de Figueres, d'Olot, de Vic, de Ripoll i de Cardona s'hauran de deixar abstraure per la idea que vindrà un any que per a la festa major no hi haurà «corrida». A Barcelona, els veïns de la plaça d'Espanya i de la «Monumental» s'han d'acostumar a veure bastir a l'indret on hi ha avui les «plazas» que recorden els segles d'esclavatge material i espiritual de la Pàtria, escoles i gimnasos.

Puix que vindrà un temps que el govern de Catalunya, integrat per un cor de voluntats decidides, acordarà que «tot això» s'ha acabat i que Catalunya és Catalunya, això és: una Pàtria autònoma i no una Província autònoma: Una Pàtria tipus tal com l'han somniada les millors. Faran seva la noble divisa: CATALUNYA O L'ANTIFLAMENQUISME.—F.

Economia - Imillorable qualitat
Perfumeria VINYETA

Doctor Gassiot

FISIOTERAPIA
DIATERMIA
RAIGS X
LAMPARA DE CUARÇ

Telèfon, núm. 74

Avda. Paluzie (Pla de Llacs)

Marginals

Redimits?

Diuem que sí, però jo entenc que la redempció solament es produeix quan desapareix l'esclavatge. I els catalans continuem encara endogalats en molts aspectes. La relativa llibertat que se'ns atorga amb l'Estatut que han elaborat les Constituents espanyoles, aflluixa, evidentment, les cadenes, però d'aquí a fruir dels drets que ens arre-bassaren per la força, hi ha encara una distància immensa. La llibertat no admet matisos; n'hi ha o no n'hi ha. Si no hi és entera, hi ha tirania. Més clar, l'aigua.

Ara bé, això no vol pas dir que jo sigui partidari a ultrança del tot o res. De cap manera.

Precisament ara s'escau una bona avinentesa per justificar la fama de pràctics (*hasta para bailar cuentan*) de què gosem els catalans. Jo entenc que hem d'acceptar de fet les concessions que ens han posat a les mans i procurar treure'n el major profit possible; però això no significa pas que renunciem a la resta. Això mai. Ben al contrari: aquesta migrada autonomia ha de servir-nos per a donar-nos més autoritat per reclamar el que ara se'ns nega.

Que quedi ben entès que, fins a la consecució total de les nostres reivindicacions, nosaltres no tindrem plena satisfacció.

Hipotecar els nostres drets, o millor dit, vendre'ls per aquest plat de llenties, això els catalans no podem ni podem fer-ho. El plet ha de subsistir mentre no siguem completament amos de tot el nostre. I entenguem's bé que ningú no pot comprometre aquest nostre patrimoni, com no sigui per expressa voluntat plebiscitada democràticament pel nostre poble.

M. RIGOLA

Rellotgeria

i Joieria

Hermenegild

Puigferrer

Plaça Mora, 1. - OLOT

Barberia i Perruqueria

CASTELLS

Servei esmeradíssim

Ha rebut els gèneres de la present temporada i gustosament els ofereix a la seva clientela i públic en general

SASTRERIA

J. ISERN

OLOT

Deixareu la roba completament neta utilitzant Sabó CHIMBO Cap més marca l'igual a ni el competeix

Olot, capital de comarca

Olot té indubtablement la capitalitat d'una comarca que considerada amb un criteri geogràfic rigorós és molt petita, comprèn només els plans de Bas, Les Preses, La Pinya i Olot, les valls de Riudaura, Vianya, Valldebac i Castellar, els plans de Sant Joan les Fonts i Begudà, i les valls de Santa Pau i Sacot. La seva extensió és de 16 quilòmetres d'oest a est i 10 de nord a sud i els límits els que fixen Paluzie en «Olot, su comarca, sus extinguidos volcanes, su historia civil...», Ramon de Bolós en l'«Itinerari o guia de la vila d'Olot i sa comarca» i Cèsar Agust Torras en el volum de la comarca d'Olot que forma part de les seves *Guies-Itineraris del Pirineu Català*, és a dir que des de les cingleres d'Aiats i Cabrerà, en el sud de la comarca, el límit segueix en direcció nord pel coll de la Faja i cingles de Llançers, des dels quals fa una recolzada fins a la collada de Bracons, per agafar la carena occidental de la comarca que segueix per Puig-sacalm, Coll de Ciuret, Collfred, Santa Magdalena de Cambrils, Coll de Canet, Puig Estela, collada de Santigua, Castelltallat i Capsacosta; es passa pel costat nord, a la collada de Sant Pau i del Sitjar, Puig Ou, el Talló i Resclusenys, segueix el confí oriental cap al Montmajor, Toralles, Montpetit i Puig Viviers, a Castellfullit de la Roca, a la confluència del Fluvià i carretera de Girona.

Olot té una vitalitat superior a la que correspondria al centre d'una comarca tan reduïda, perquè el relleu ha estat dominat per l'home. Gent de Sant Iscle de Colltort, de Mieres i de Montagut, per exemple, i de molts altres llocs que podríem citar, vénen a mercat a Olot, malgrat no estar inclosos en els estrets límits essencials, i a Olot adquireixen relacions i consulten els seus dubtes. De fet l'activitat humana ha borrar unes partions clares i ara el que cal és interpretar quin és l'agrupament que voluntàriament, i per damunt de la geografia i per damunt de la història, ha estat creat. I cal de tota necessitat en els moments que una Catalunya autònoma ha d'estructurar-se.

L'administració catalana no pot ésser el que havia estat l'espanyola. En lloc del despotisme d'un àrbitre hem de trobar la ciència dels legisladors. Una interpretació que ens menés a un esmicolament del territori català, seria contrària a l'economia i esdevindria perturbadora. Les divisions de la nova Catalunya s'han de plasmar a l'entorn de les ciutats que tenen una força centripeta superior. I esperona a suposar que aquest serà el criteri adoptat el fet que Pau Vila en l'avant-projecte de divisió comarcal publicat fa més d'un any, feia una sola comarca amb la d'Olot, La Garrotxa i la vall superior de Ter amb Camprodon, «de comunicacions fàcils amb Olot que hauria d'ésser, doncs, capital de tot aquest territori. Altrament aquesta vila és un centre agrícola, mercantil i industrial de forta atracció.» Es evident que ha d'anar amb Olot La Garrotxa o almenys una part, segons sigui l'extensió que es dongui a aquesta imprecisa comarca que per alguns comprèn adhoc Banyoles. La comarca de Camprodon és massa petita per a constituir una entitat administrativa independent i les raons adduïdes per Pau Vila demostren que també s'ha d'anexionar a Olot, del contrari hauria d'unir-se amb el Ripollès i la Vall de Ribes. La Vall d'Hostoles, que geogràficament es considera que forma part del Gironès, sobretot després de la monografia de Santaló, comercialment i social té el seu centre a Olot i no pas a Girona. Amb això queda esboçat el què hauria d'ésser la futura divisió administrativa que tindrà a Olot per capital.

MIQUEL DE GARGANTA

L'ASSICURATRICE ITALIANA

Companyia de Segurs contra els Accidents

(col·lectius del Treball, Agrícoles, Individuals i Responsabilitat Civil)

COMPANIA ADRIATICA DE SEGURS

(incendis i vida)

Agent general per Olot i la seva comarca:

JOSEP ROSSELL SOLA

Plaça Pàrroco Ferrer, 12 - 1er.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

PERFUMERIA
VINYETA

Ajuntament

Dimarts passat a l'hora de costum es celebrà la sessió ordinària setmanal assistint-hi els consellers senyors Aubert, Agustí, Blanc, Casamitjana, Calm, Ortiz, Piera, Vidal i Vinyeta que foren presidits pel Sr. Garganta.

S'aprovà l'acta de la sessió anterior i els següents dictàments i proposicions:

Un de la Comissió de Foment.— Proposant s'autoritzi a don Ramon Sala, previ el pagament dels drets municipals corresponent i conforme als plànols presentats, per a modificar les obertures de la casa número 21 del carrer de Bellaire.

De la Comissió de Governació.— Una proposició de què, per a adaptar la numeració d'edificis a l'actual retolació de carrers, s'acordi que per l'Arquitecte municipal es senyali de nou el número que correspongui als edificis, d'acord amb la retolació de carrers últimament aprovada: que pel Negociat de Foment es procedeixi a l'adquisició i col·locació, per compte dels propietaris, de les plaques de numeració, i que aquesta sigui notificada a l'Administració de Rendes públiques i Registre de la Propietat.

Proposició de que es destinin cent pessetes del Capítol d'Imprevistos per a atendre a les despeses de conducció de pobres i malalts de la localitat dements i despeses similars.

Dictamen proposant s'autoritzi a don Alfons Esteban per a instal·lar sota la vovera, enfront al garatge de la seva propietat, un dipòsit surtidor de gasolina, en les condicions determinades en la legislació vigent, sota la inspecció de l'Arquitecte municipal, i amb les obligacions d'abonar els drets municipals corresponents, deixar la vovera en el seu estat actual i considerar-se concedit el permís a títol de precari.

Dictamen proposant s'autoritzi a donya Marc Ferrés per a dedicar-se a la indústria d'automòbils del·loguer, subjectant-se a les disposicions que regulen aquest servei.

Proposició dels senyors consellers obrers sobre concessió de vacances als obrers de les brigades municipals.

Es llegeix una comunicació del senyor Gelart, empresari de la Plaça de Braus, que passa a la comissió corresponent.

El senyor Vidal fa una aclaració sobre retolació del carrer de Pere Antoni Soler (abans carrer de Girona) que és el que va de la Plaça del Carme al carrer d'En Francesc Pi i Margall (abans carretera de Girona), segons explica l'esmentat senyor conseller hi havia una confusió amb la dita carretera i el carrer que abans portaven el mateix nom, però de significació distinta.

No havent-se de tractar res més s'aixeca la sessió.

Domènec Espadalé

Autos "MINQUET"

Lloguers a preus econòmics

Eduard Francés

Restaurant obert tota la nit.

Acurats serveis econòmics.

Carrer Alta Madoixa, 14-OLOT

EL CINEMA

ELS ESPORTS

Comentaris

Amb l'espai tan reduït de què disposem ens és difícil parlar com voldríem de les projeccions d'aquesta setmana, procurarem però aprofitar-lo amb lleugeres impressions.

Carlitos Gardel
del film «Les llums de Buenos Aires»

Dimecres passat es projectà un bon film de Charles Farrell, «La Princesa i el lampista» si bé ens semblà un poc desplaçat en el seu «rol» que malgrat tot treu d'una manera insuperable. Mauren O'Sullivan en el seu paper de princesa, té moments molt ben resolta. L'argument força tronadet però els artistes en treuen tot el partit possible.

«La Tragèdia de Scapa Flow» és una pel·lícula molt reeixida tant per la fotografia com per la realització. No tan reeixida resulta «De frente... marchen!» de Buster Keaton amb Conchita Montenegro.

«L'Exprès de l'Amor» és una producció alemana, com «Gran Gala Travesti», per exemple, del mateix estil d'opereta, encara que no resulti tant com aquella.

Per avui i demà es projectaran al Teatre Principal les pel·lícules «El Rei de París» per l'excel·lent Ivan Petrovick, el famós estel de les produccions europees i la producció totalment parlada en espanyol per dobles «Camarots de luxe» creació d'Edmund Lowe i Lois Moran.

Al Cinema Ideal Park, s'anuncia «Todo por el Aire» amb William Haines, Mary Doran i Charles King i la producció sonora «Paramount» tota parlada en espanyol «Les llums de Buenos Aires» pel famós cantador de tangos argentins Carlitos Gardel amb Glòria Guzman i Sofia Bozan.

Cinema Ideal Park

Avui nit i demà tarda i nit

AMB
GLORIA GUZMAN
I
SOFIA BOZAN

Magnificència en l'espectacle.
Argument ple d'emoció i de comicitat. Tot el que es pot exigir d'un bon film.

ESPECTACLES

Teatre Principal

Avui, dissabte, a la nit
i demà, diumenge, tarda i nit

EL REY DE PARÍS

pel conegut estel Ivan Petrovick

FOX MOVIE TONE

CAMAROTES DE LUJO

culminant creació de
Edmund Lowe i Lois Moran
totalment parlada en espanyol per
dobles

VARIETE SONORA

Cinema Ideal Park

Avui, dissabte, a la nit, i demà,
diumenge, tarda i nit

Todo por el Aire

per William Haines i Mary Doran

El dibuix sonor «Paramount»
Un hombre de veras

Actualitats Mundials
Revista sonora «Paramount»

Luces de Buenos Aires

producció sonora «Paramount» pel
conegut cantador de tangos Carlitos
Gardel i Glòria Guzman

NATACIÓ

(Conclusió)

La construcció del cubell deu fer-se generalment, amb formigó, armat o sense, segons les necessitats del terreny, i això el contractista de la localitat els ho pot indicar millor que jo. L'essencial és d'obtenir un cubell construït amb formigó i amb la resistència necessària per a contenir les terres del costat, i que pot anar recobert de ciment asland blanc, per exemple, o bé amb rajola de València encara que això sempre sol augmentar el pressupost en unes cinc i sis mil pessetes; pot també fer-se amb ciment i alguna filera de rajola cada dos o tres metres, per exemple. Aquest cubell deuria tenir exactament pels efectes de les curses esportives, les mides escollides entre les que els he indicat.

La part que sobresurt de l'aigua sol constar d'un sobreexidor tal com els indicaré en els croquis, i que sol anar disposat al llarg de la piscina i a banda i banda o bé a tot voltant. Posant-hi a més a més una escaleta de tub de ferro a cada angle, l'entrada de l'aigua al centre de la piscina i en un dels cantons curts, si pot ésser, la sortida a la part més fonda naturalment, procurant que sigui una vàlvula de gran desguàs, per a poder buidar en poca estona i tenen ja la piscina, el que és estrictament piscina, completament acabada. Després les palanques o trampolins a un dels costats, les portes de waterpolo, són petits detalls accessoris que no tenen gran importància i que en tot cas més endavant ja veuríem.

La construcció del cubell en la forma que els he indicat, pot tenir un pressupost que oscil·li entre les deu i les quinze mil pessetes, segons les mides que adoptin i per tant terra que hagin de buidar i suposant que el terreny no sigui un cas rar que requereixi una construcció especial, cosa que no crec. Pel que fa al buidar de la terra poden també adoptar un sistema que consisteix en treure només que la meitat de l'alçada de terra i fer sortir la meitat superior per damunt del nivell antic; aleshores la terra tretta pot posar-se al voltant de la meitat superior. De totes maneres en el seu cas i veient l'esplèndid terreny de què disposen jo la faria totalment ensorrada, això és amb l'aigua aproximadament al nivell de terra.

Quedem doncs amb que el cubell els pot costar de deu a quinze mil pessetes. El de Reus Ploms, que fa 25 per 12 els va costar unes deu mil, el de Martorell que fa iguals mides, unes dotze mil. El de Terrassa, que pot tenir-se com a cost màxim per que fa 33, 33 per 14 i més que res, per que varen trobar un terreny pessim i varen haver de disposar enreixats de contenció, etc..., els va costar unes vint-i-dues mil pessetes. Com a pressuposts totals, hi ha el de Martorell que dona per a cubell, vestidors amplis amb lavabos, dutxes, etc..., bar i grades, unes 35.000 pessetes encara que la seva construcció sigui un model d'economia. Per a la piscina que pensen fer a Santa Coloma de Farnés hi ha un pressupost total de unes 27.000

pessetes. La del Reus Ploms, en conjunt, els va costar unes 25.000. En canvi la de Manresa va pujar fins a 80.000 però és per que allà han construït un veritable parc d'esport amb casetes per a més de 300 persones, etc.

Pel que fa a la seva, jo crec que, construït el cubell i l'edifici de vestidors, instal·lada la bomba d'aigua, que en vostès deuria ésser cosa facilíssima i contant-hi així aproximadament tot el que podria fer-s'hi, el pressupost els podria oscil·lar entre les 35.000 i les 40.000 pessetes. Això, repeteixo, contant-hi vestidors i tots els accessoris, ja que el cubell, per si sol, podrien fer-lo amb unes 12 o 15.000.

Pel que fa a la forma de l'aportació econòmica, en trobem diverses. Des de piscina de Sabadell i la del Barcelona construïdes a base de títols per obligacions, a la del Martorell, donada per un aimant de la natació hi ha totes les formes. Hi ha la de subscripció popular a la qual contribueix tothom des de l'Ajuntament que naturalment ho fa amb una quantitat respectable, passant per les persones adinerades de la població acabant per tots els que bonament vulguin contribuir amb alguna cosa. L'Ajuntament hauria de contribuir amb una quantitat forta, per exemple deu o quinze mil pessetes, o més si pot; hi ha exemples diversos pel que fa a les aportacions dels municipis. El més brillant és el de Manresa que, com deuen saber, va inaugurar fa poc la seva esplèndida piscina i camp d'espors que els vé a costar unes 80.000 pessetes, i varen ésser íntegrament sufragades per ell, tenint la piscina caràcter municipal. A més els Ajuntaments poden ajudar a la construcció eximint d'impostos, subministrant aigua o el que sigui a preus econòmics, etc...

També hi ha el sistema de construcció que consisteix en encarregar-se un sol senyor de totes les despeses, cedint-la després a una entitat o club encarregat que s'obliga a una amortització anual. Com poden veure els sistemes són molt diversos i depenen més que res de les característiques de cada localitat.

Això, em sembla, és tot el que en una primera impressió pot necessitar-se. De moment tenen ja vostès amb això una certa orientació que pot donar-los el camí. Escollit aquest poden sol·licitar-nos tots els detalls que creguin necessaris i nosaltres els hi facilitarem amb molt de gust. Altrament aquesta carta els deuria ésser portada personalment pel Sr. Enric Perdigué, vicepresident de la Federació Catalana que els visitarà i els podrà ampliar més detalls, així com veure el terreny, etc... Si creuen vostès que una conferència pública fóra interessant poden posar-se d'acord amb ell i nosaltres farem tot el que poguem per a complaure'ls.

Els croquis els adjunto en fulla apart.

Esperant veure ben aviat la ciutat d'Olot amb l'obra de cultura i d'higiene que representa la construcció d'una piscina, el saluda atentament en nom propi i en el del Concell de la Federació.

Federació Catalana de Natació Amateur

LES ARTS I LES LLETRES

SALA VAYREDA

L'EXPOSICIÓ D'ARTISTES NOVELLS

Com altres anys, el dissabte passat va ésser inaugurada l'Exposició d'Artistes Novells, la qual, sense deixar de tenir les característiques habituals, cal reconèixer que potser aquest any s'hi manifesta un major desplegament de facultats i, sobre tot, una major fermesa en les obres d'aquells xicots que, per haver-nos interessat ja en altres manifestacions, és una satisfacció veure com van evolucionant sense apartar-se massa de la ruta que s'havien traçat.

També és interessant remarcar l'aparició d'alguns valors nous, els quals, si és veritat que el caire ingenu de molts d'ells dona un cert interès a les seves obres actuals, interès que és molt difícil de conservar amb tota la seva puresa, cal reconèixer, no obstant, que el caire ben personal de molts d'ells pot afranquir-los, ja des d'un principi, d'influències que si no fóra fàcil que els perjudiquessin, potser el dia de demà tindrien dificultats per a desprendre-se'n.

Donada aquesta visió conceptual de l'exposició, ens caldrà concretar sobre les diverses obres exposades, dient que en el primer agrupament podem situar-hi els pintors novells ja coneguts, com: Vinyoles, Costa, Serrat, Padrosa i Serrat Calvó, distingint-se sobre tot els dos primers, per la fermesa de la composició dels paisatges números 41, 43 i 45 d'En Vinyoles i els 7 i 10 d'En Costa. D'entre els dos bodegons que exposen ells mateixos, ens sembla més ferm el del primer. De les notes presentades per Serrat Calvó, preferim la número 38, i és de doldre que en les teles de Padrosa no hi hagi tota l'agilitat que fóra de desitjar.

D'entre els valors novells a què ens hem referit, formant un segon grup, senyalarem les joioses composicions d'En Bosch, plenes de color i d'alegria, especialment en els números 1, 2 i 3, i la finor de les notes d'En Planagumà, sobre tot en les de vora d'aigua números 19 i 23.

Finalment, caldrà dir alguna cosa de les pintures d'En Corcoy, que si no són madures del tot, no deixen de tenir cert caràcter, i de les composicions d'En Llumà, plenes de finor, essent de doldre tan solament que no s'hi hagin tingut massa en compte els valors.

En resum, una manifestació plena d'interès i de prometedores esperances.

CORALI

DE L'HOMENATGE A J. MARAGALL

LA SUBSCRIPCIÓ.—A més de les quantitats de què donàvem compte en el nostre número passat, s'han rebut de l'Olot Club 83 pessetes, que vingueren aportades de la següent forma: l'entitat, 5 pessetes; Miquel Andorrà, 8 pessetes; els senyors Jaume Bonavia, Antoni Bandranes, Joan Brussosa, Jaume Isern, Antoni Rossell, R. de Roca, R. Carrera, A. Trias, J. Sacrest, R. Sacrest i J. Fajula, 2 pessetes cada un, i els senyors J. Coll, J. Benet i R. Bosch, 1 pesseta. A més es varen rebre 15 pessetes del Centre Obrer, i a la llista del Casal Català cal afegir les aportacions següents: X. X., 5 pessetes, A. Planagumà, S. Ortiz i M. Andorrà, 2 pessetes cada un.

En resum, que la subscripció ha actualment a: 550'50 pessetes.

A continuació donem la llista de les senyoretas que han contribuït a l'adquisició del llorer que fou plantat al costat del monòlit dedicat a Maragall:

Josefina Esquena, Annita Esquena, M.^a del Tura Bayés, Lola Mas, M.ª Teresa Martí, Pilar de Ventós, Conxita de Ventós, Mercè Masramon, Cioneta Masramon, Julita Masramon, Emilia Gassiot, Pilar Coromina, Conxita Coromina, Montserrat Buch, Lluïseta Agustí, Maria Agustí, Conxita Agustí, Mercè Sacrest, Quimeta Agustí, Maria Agustí, Rosa Munteis, Josefa Sala i Teresa Andorrà.

INFORMACIÓ

MOSSEN GELABERT. — Degut exclusivament al fet de no figurar en el catàleg l'obra per ell exposada, va fer que en la ressenya de l'Exposició Col·lectiva, deixéssim d'esmentar el nostre amateur de la pintura Mossèn Josep Gelabert, el qual va corre-hi amb una tela plena de llum. Ens plau fer-ho constar a fi d'evitar qualsevol mala interpretació.

Amb motiu de la propera Fira del Dibuix, serà cursada entre els nostres artistes la següent comunicació:

«Volgut consoci: La Junta Directiva de la «Sala Vayreda», convençuda d'interpretar el sentir dels seus associats, ha decidit inaugurar, per la segona quinzena del corrent mes d'Octubre, una interessant «Exposició i Fira del Dibuix», la qual estarà integrada per les següents menes d'obres.

Secció Retrospectiva, que comprendrà dibuixos d'olotins difunts.

Fira del dibuix, que comprendrà dibuixos d'artistes locals i forans, amb preus marcats, dibuixos que, per damunt d'un preu mínim, seran adjudicades a la major oferta, i reproduccions de dibuixos a preus molt limitats.

Esperem voldreu aportar-nos la vostra valuosa cooperació a la manifestació aquesta.»

També, amb motiu d'aquesta manifestació artística, LA CIUTAT D'OLOT prepara un número extraordinari, el qual apareixerà el dia 15 del corrent i integrarà, apart d'interessant text, nombroses reproduccions de dibuixos d'artistes locals i forans.

Afai't's a la
Perruqueria Castells

COTILLERIA IDEAL

Faixes (MADAME X.)
Sostens, Tobilleres, Panyos
comprimits exprofessos
per viatge
Sempre les darreres novetats
Taller de Calats
Plaça Conill, 2. - OLOT

SENYORA:

Recordi's que les Mitges
de més duració i de més
bon preu les trobarà al
Palau de les Mitges

Es sens dubte la Casa
més ben assortida
BELLAYRE, 6 (davant Farmàcia
Cardelús)

VDA. DE P. BONAVIA AGENCIA DE NEGOCIS

Gestió i despatx de tota classe
d'assumptes en les oficines de
l'Estat, Província i Municipi.
Segurs-Viatges-Cobrament de Crèdits
Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid
Sant Esteve, 21 OLOT

Acadèmia de Dibuix i Pintura

Gussinyé

Classes per a joves i senyoretas

de set a vuit del vespre

del primer Octubre al 30 Abril

Carrer 14 d'Abril, n.º 11, 3.º
(abans Sant Farriol)

TEIXITS :: CONFECCIONS
SASTRERIA
I GÉNERES DE PUNT

ADOLF PRAT

SANT ESTEVE, 27. - OLOT

GIRONA
P. SANT FRANCISCO, 18
Telèfon, 127

AGENCIA
ADMINISTRATIVA-COMERCIAL
Joan Triadú Mitjà

OLOT
P. PÁRROCO FERRER, 6
Telèfon 24

INFORMACIO

Anunci oficial

Sol·licitat per don Pere Ramon Escalé, el corresponent permís per a instal·lar un martinet de 2 HP de força en un local situat al carrer de Montsalvatge d'aquesta ciutat, segons plànols que acompanya; i tenint en compte el què disposa l'article 198 de les Ordenances municipals, es fa públic per a què els veïns que es creguin perjudicats puguin presentar les seves reclamacions, en el termini de quinze dies, a la Secretaria municipal.

Olot, 21 de Setembre de 1932.

L'Alcalde,
J. de Garganta

Cafè SPORT

CONCERTS A TOTHORA
CAFÉ EXPRES, LICORS
I APERITIVUS DE MARCA.
EL PREFERIT PELS SE-
NYORS VIATJANTS DE
COMERÇ I TURISTES

Passeig de Blay, 2 - OLOT

DE LA CIUTAT

Recomanem als nostres llegidors la lectura de l'article d'En Miquel de Garganta, "Olot, capital de comarca" que publiquem en un altre lloc, per l'interès especial que té en aquests moments d'estructuració de Catalunya.

JOAN FAJULA

Dentista

Serra i Ginesta, 1, pral. - OLOT

Pel Ministeri de la Guerra ha estat fixat en 104.500 homes el cupus de files del reemplaç de 1932 i agregats. Serviran a Africa 17.500 i a la Península 87.000

Els reclutes en caixa disponible per a ésser destinats a cos, que excedeixin del cupus de files, constituiran el cupus d'instrucció.

Corresponen a la caixa de Recluta de Girona: 239 per a Africa i Sahara i 1.182 per a la Península. Total 1.421 homes.

El sorteig es celebrarà publicament a les Caixes de Recluta, el dia 9 del corrent mes.

Compreu a la
Perfumeria **VINYETA**

andorrà

sastre

vestits per a
tardor-hivern 1932-33
qualitat garantitzada

Per un error de caixa que alterava de lloc una preposició, aparagué la setmana passada l'article del nostre amic Francesc Vidal «La Bandera Catalana i la F. J. C.» amb el final d'un paràgraf de sentit completament oposat: deia; «...i més encara quan es posposava a l'ideal suprem com és la religió, una fòbia anti-catalanista» en lloc de dir «...i més encara quan es posposava l'ideal suprem com és la religió a una fòbia anti-catalanista.»

El millor dels millors Aperitius
Vi de Quina Portolà

Es serveix a granel i en botellins

Afai't's a la
Perruqueria Castells

«La Tradició Catalana» orgue dels pupins de la nostra ciutat, podrà sortir altra vegada, gràcies al liberalisme del règim republicà, que tant combat.

Per ordre del senyor Governador Civil, el Conseller en Cap, del nostre Ajuntament, comunicà a l'esmentat periòdic dimarts passat, l'aixecament de la suspensió que tan justament li fou imposada.

Fet i fet una petita temporada de silenci en comparació amb els 6 anys i 4 mesos que patírem els republicans i catalanistes quan els seus homes usurparen el poder.

**JOAN CASADEMONT
COLOMER**

DENTISTA -- RAIGS X

Extraccions sens dolor
Malalties de la boca
Confecció moderna de tota
classe d'aparells Pròtesis

Visita tots els dies de 9 a 1 del matí
i de 3 a 7 de la tarda, en la seva

CLINICA DENTAL

Plaça Pàrroco Ferrer, 8
(sobre Cafè Novetats), primer pis
OLOT

Els tallers d'estatuària d'aquesta ciutat, Successors de J. J. Sacrest i Companyia, han tingut exposades unes imatges del Sagrat Cor, Concepció de Murillo i Sant Josep, de tamany natural, que han estat molt elogiades per l'acurada decoració que els dona una presentació immillorable.

Xocolates fines, aromàtiques
i econòmiques? Proveu les
que fabrica en **JOSEP COSTA**

Sabó LA PICADORA

el de més rendiment

Dilluns començaran les classes del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança. Ens assabentem que passen de 80 els alumnes matriculats i que els pares de família que volien que els PP. Escolapis es sacrificessin per a hostilitzar el col·legi de l'Ajuntament, quan han vist que aquests religiosos els cedien el camp no han volgut saber-hi res i encara fugen a matricular llurs fills en el centre que tan blasmaven.

«El Deber» en ocupar-se de la Mútua de Pares de Família que es constituí davant el notari Lasala deia: «Un dels ensenyaments a què dedicarà especial atenció serà el del Batxillerat, comptant amb professorat idoni i de reconeguda aptitud, amb pensionat, permanències, residències, etc.» De moment es veu que ja han trobat el professorat.

**TORNERIA
I OBJECTES D'ART**

**P. MARGUI
GUAL**

Fontanella, 8

Tallers: Sant Antoni, 11

L'entitat esportiva «Olot Futbol Club» celebrà l'Assemblea General, que tingué lloc el passat dimarts dia 27, a dos quarts de deu de la nit, al seu estatge social, figurant a l'ordre del dia:

Aprovació acta anterior.

Aprovació estat de comptes.

Precs i preguntes.

Dimissió del Consell Directiu amb caràcter irrevocable.

Nomenament del nou Consell Directiu.

S'aprovaren tots els extrems de l'ordre del dia menys l'últim, el qual no fou possible, per quant tal com preveuen els estatuts no fou elegida per l'Assemblea la nova Junta.

Com sigui que la Junta que havia presentat la dimissió es mantingué ferma en el seu determini, i davant la possibilitat de què el club quedés sense Directiva, després d'un debat en el qual hi prengueren part els senyors Casas, Güell, Juanola, Carres i altres, contestats tots pel President sortint senyor Parés, es nomenà una comissió interina, formada pels senyors Pere Rigat, Jaume Balaytó, Felip Prat, Josep Coll, Gaspar Arquès, D. Güell, Lluís Bassols, Joan Plantalech i Antoni Oró, que s'encarregaran de la seva direcció, fins a una nova reunió, la qual elegirà definitivament la nova Junta.

**Alfombres,
Carpets Coco del País
i Estranger**

Visiti la casa de les més
grans existències

JOSEP VIVES SERRA
Amargura, 1

D. Bonaventura Subiràs Pujol

Morí ahir a l'edat de 76 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els seus afligits: esposa, Assumpció Arbat; germans polítics, Josep, Anna i Joan Arbat; nebots, Jaume, Teresa, Tura (religiosa), Anton i Joaquina Tenas Subiràs, cosins, parents tots, i la raó social «Manufacturas de Olot, S. A.», en comunicar a V. i família tan sentida pèrdua, els preguen que el tinguin present en les seves oracions, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Olot, 1 d'Octubre de 1932.

L'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Excms. i Rvdms. Srs. Bisbe de Vic i Administrador Apostòlic de Girona i Bisbe de Barcelona, concedeixen 200 i 50 dies d'indulgència en la forma acostumada

INFORMACIO

El Jurat Mixte de la Indústria Hotelera i Cafetera de la Província de Girona, fa arribant a tots els patrons d'aquest ram a la nostra ciutat, que es serveixin omplir el cens del personal que està a les seves ordres i entregar-lo a la Casa Ciutat, fins per tot el dimarts dia 4 del corrent inclusiu.

FUSTERIA ARTÍSTICA ENRIC FAJEDA

Es fan treballs amb fusta de tota classe: Especialitat en models i :: ebenistaria ::

CARRER CLIVILLERS, 13 - OLOT

Des del dia 1 al 15 del corrent octubre i als nous locals de l'edifici que fou Caserna del Carme, pis primer, queda oberta la matrícula pel curs pròxim de l'Escola de Belles Arts i d'Arts i Oficis, tots els dies de treball, de sis a vuit de la tarda.

Per a matricular-se a l'Escola de Belles Arts s'exigirà ésser major de 10 anys i l'abonament de l'import de la matrícula, que serà de 10 pessetes per curs, quantitat que pot ésser abonada en dos plaços. Els que es matriculin a les classes de talla i modelatge i dibuix natural, abonaran 15 pessetes per curs.

Per a matricular-se a l'Escola d'Arts i Oficis s'exigirà ésser major de 12 anys i aprovar un examen d'ingrés que versarà sobre coneixements elementals d'aritmètica i geometria.

L'examen d'ingrés es sol·licitarà de la Direcció de l'Escola sense necessitat de pagament de matrícula.

Els que ingressin a l'Escola després d'aprovat aquell examen, deuran satisfer la matrícula de 10 pessetes per curs, poguent-se pagar en dos plaços.

Les ensenyances d'aquesta Escola es donaran en dos torns, que seran, el primer, de sis a set, per a manyans, lampistes i oficis similars, i el segon, de set a vuit, per a fusters, paletes i oficis semblants.

MERCERIA

Jaume Tenas

GÈNERES DE PUNT

FILS DE LLANA

BISUTERIA

PERFUMERIA

JUGUETS

Passeig de Blai, 59 - OLOT

Compreu a la
Perfumeria VINYETA

La Comissió de festes del «Casal Català» ens comunica que desitjosa de proporcionar als seus associats moments d'esbarjo amb la cooperació de les més celebrades Orquestrines, ha contractat per demà, diumenge, «L'As d'Anglès», la vàlua de la qual es abastament reconeguda.

A les deu de la nit, desgranarà dues boniques sardanes i seguidament tindrà lloc un lluidíssim ball.

Els joves de l'esmentada Comissió conviden amb tot interès a totes les damiselles olotines.

A LA CASA

JOAN SALA

COMPRAREU
LES ÚLTIMES
NOVETATS I A
MÉS BON PREU

SANT ESTEVE, 12 - OLOT

Demà, al camp de l'Olot F. C., tindrà lloc el repartiment de premis als equips classificats en els tres primers llocs del Torneig Local darrerament celebrat.

Abans del repartiment es celebrarà un partit de futbol entre la Indústria i Comerç (equip campió del Torneig) i l'Olot F. C. (primer equip).

Rigat

Sastre

Olot

Davant la persistència dels rumors que han corregut aquesta setmana respecte a l'augment de les localitats dels cinemes, i que han provocat veritables propòsits d'abstenció, ens plan comunicar al públic que regiran els preus de costum.

Magatzem de NOVETATS

Casa Nyera

de

JOAN GUITART

Sempre les darreres Novetats

Ha causat fundada alarma a totes les poblacions de l'Empordà que viuen gairebé exclusivament de la indústria surera la nova de què el Govern francès acabava de posar en vigor una nova tarifa aranzelària per a gravar l'entrada del suro manufacturat. Com que aquest augment de drets que ha decretat el Govern de la República Francesa representa l'enfonsament d'una important indústria catalana i la misèria d'importants nuclis de poblacions gironines, ha estat durament comentada la dissortada actuació de l'agent comercial de l'Ambaixada espanyola a París, senyor Carles Badia Malagrida, compatrioi nostre i ex-candidat de la Lliga Regionalista per aquesta circumscripció precisament.

No sempre la Lliga encerta a escollir «capacitats», puix ara era el moment de demostrar-la.

Camiseria PUJOLAR

Gran assortit en corbates
el més nou

Camises «Zanotti»

DE SOCIETAT

Dijous, a l'Església del Carme, contragueren matrimoni el distingit jove Miquel Tresserras amb la gentil senyoreta Lurdes Brussosa.

En felicitar-los a ells i a les seves respectives famílies els desitgem una inacabable lluna de mel.

OBITUARI

Als 67 anys d'edat ha deixat d'existir el senyor Bonaventura Subiràs i Pujol, gerent de «Manufacturas de Olot, S. A.» i director durant molts anys d'«El Deber», en la fundació del qual intervingué.

Havia estat tinent d'alcalde i president del Centre Catòlic. Quan veure que el partit carlí no tenia raó d'ésser, després d'uns anys de militar-hi, s'afilià a la Lliga Regionalista.

A l'acte de l'enterrament, que ha tingut lloc aquest matí, s'han posat de manifest les moltes simpaties que s'havia guanyat el finat per les excel·lents qualitats del seu caràcter.

Rebin la seva esposa i demés familiars el nostre més sentit condol.

Voleu vestir bé?

Visiteu la Sastreria de

Francesc Serra

Lorenzana, 16, 1er. Ira. - OLOT

COMARCALS

BESALÚ.—Ha estat celebrada la festa d'aquesta població amb diferents actes, que foren molt concorreguts, si bé hom notà l'absència de molts obrers que s'han traslladat a França per aprofitar la temporada de «veremes».

Hi havia contractada la cobla «Selvatana», de Cassà de la Selva, per les audicions de sardanes, que foren molt animades per l'afluència d'aficionats de la nostra ciutat i pobles veïns.

S'inaugurà un aparell de cinema sonor, de la instal·lació del qual tingué cura el nostre amic Joan Parés, de la casa Adolf Vidal, d'aquesta.

PERRUQUERIA

JOSEP PLANAGUMÀ

Acurat servei. - Locions

Plaça de la República, 7.-OLOT

Barberia de
LLUIS CASTELLS

Salvador Segut, 5 (abans Carme) - Olot

VIDA SOCIAL

Dimarts, dia 6 d'octubre, tindrà lloc al local de l'Ateneu, Passeig d'En Blai, 12, una reunió general de socis de l'Associació d'Empleats de Banca d'Olot.

En ella el seu secretari En Miquel Pagès donarà compte als associats de l'actuat al congrés celebrat a Barcelona els dies 24 i 25 del passat Setembre.

Per l'interès que pels empleats de la Banca local té aquesta reunió, l'esmentada Associació els prega encara més resguardament la seva assistència.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

Per perfums a la
Perfumeria VINYETA

Imp. Aubert. - Nou de Sant Antoni, 7

Farmàcia i Perfumeria

Josep M.ª Llach Puig

Químic-Farmacéutic

Bonaire, 1 - Nova Sant Antoni - OLOT - Teléfon, XXIII

BANCA ARNÚS

SUCCESSORA D'EVARIST ARNÚS

Casa Central:
BARCELONA

Plaça Catalunya, 23

SUCURSALS:

BALAGUER
BERGA
CERVERA
FIGUERES
GIRONA
GRANOLLERS
IGUALADA
LLEIDA
MANRESA
MATARO
OLOT
PUIGCERDA
SEU D'URGELL
SOLSONA
TARREGA
TREMP
VIC

AGENCIES:

AGRAMUNT
ARTESA DE SEGRE
BANYOLES
GIRONELLA
LA BISBAL
MOLLERUSA
POBLE DE SEGUR
PONS
PORT-BOU

SUB AGENCIES:

CALAF

**Negociem els cupons
venciment primer del mes
actual, l'import liquid dels
quals ens sigui conegut.**

SUCURSAL D'OLOT

PLAÇA DE LA REPUBLICA, 13

SABÓ LA PICADORA

JOSEP PUJOL

HOSPICI, 3 - TELEFON, 70
MAJOR, 13 (LLETERIA)
OLOT

Unic servei diari amb Auto-Camió
d'Olot a Barcelona i viceversa

amb combinació de la

AGENCIA UBACH

PRINCESA, 37. - TELEFON, 17213

BARCELONA

HORES DE SORTIDA I ARRIBADA

Sortida d'Olot a les tres del matí.

Arribada a Barcelona, a les vuit del matí.

Sortida de Barcelona, a la una de la tarda.

Arribada a Olot, a les sis de la tarda.

SOCIETAT

ANONIMA DE TRANSPORTES

OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona
i viceversa amb combinació de la

AGENCIA ARIAS

Passeig del Born, 13 - Telèfon, 13354

Es garanteix un SERVEI RAPID, ECONOMIC I PERFECTE.

Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del
dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i
així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una
de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'admeten encàrrecs a:

ANONIMA DE TRANSPORTES (Carrer Antoni Llopió)

i a les SUCURSALS:

Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48

Carrer de la Proa, 7 (abans «Casa Singla»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant
Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa pel transport
de mercaderies de PE'NITA VELOCITAT, que limita el
temps en el trajecte a dos dies.